

European Economic and Social Committee

A bridge between Europe and organised civil society

April 2022 | DA

EØSU info – SÆRUDGAVE – EØSU FOR UKRAINE

Græsroddernes holdning – sæson 3, afsnit 17 – Civilsamfundet står sammen mod den russiske aggression

Since 24 February 2022, Ukraine has been dealing with its invasion by Russia. In addition to the military and financial aid that arrives from all over the world, European and Ukrainian civil societies are working hand in hand to help communities in distress. In this episode of The Grassroots View, we invited some of their representatives to tell us their stories.

Elena Calistru, member of the European Economic and Social Committee, explains how and why many Romanian citizens are helping fleeing Ukrainians find shelter and food. She also talks about the role of the EESC which, by using the power of its network, manages to quickly set up mechanisms to help the weakest.

Marta Barandiy, grundlægger af NGO'en Promote Ukraine, der har base i Bruxelles og Kyiv, giver os et indblik i situationen set fra ukrainernes synsvinkel. She tells us how her work changed when war broke out, how the role of civil society is crucial, and how the Ukrainian people will never give up in the face of an invader.

Finally, **Bartosz Wieliński**, Deputy Editor-in-Chief of Gazeta Wyborcza, tells us about the war's impact on Poland and how the Polish people are adopting a new approach to the phenomenon of refugees. He explains, for example, how the school system welcomes and helps young Ukrainians. (tk)

Available Languages:

ES	BG	CS	DA	EN	DE	ET	FR	EL	GA	HR	IT	LV	LT	HU	MT
NL	PL	PT	FI	RO	SK	SL	SV								

LEDER

Leder

Vi står sammen med Ukraine

Kære læser,

I denne tragiske tid, som Ruslands uprovokerede og uberettigede militære aggression mod Ukraine har forårsaget, står vi sammen med den ukrainske befolkning.

På plenarforsamlingen i marts kom repræsentanter for det ukrainske og det russiske civilsamfund med stærkt følelsesladede bidrag til debatten gennem deres førstehåndsoplevelser fra krigen. "*Denne krig er ikke alene en militær aggression mod Ukraine, men også en forbrydelse mod civilisationen*". Disse ord af **Anatolij Kinakh**, formand for det nationale økonomiske og sociale trepartsråd i Ukraine, gav genlyd blandt medlemmerne og de indbudte på plenarforsamlingen.

Udvalgets medlemmer gav deres opbakning til [resolutionen "Krigen i Ukraine og dens økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser"](#), udtrykte solidaritet med Ukraine og fremhævede civilsamfundets rolle, når det gælder om at hjælpe det ukrainske folk og de ukrainske flygtninge.

Europa står over for den største flygtningekrise siden Anden Verdenskrig, da 3,5 mio. flygtninge, heriblandt 1,8 mio. børn, er blevet tvunget på flugt fra deres land inden for blot én måned. Europa står sammen med den ukrainske nation i sit arbejde med at omsætte solidaritet til handling.

Siden krigens begyndelse har vi været vidne til en enestående bølge af menneskelig generøsitet over for de ukrainske flygtninge, hvilket er et enestående eksempel på solidaritet, sammenhold og medmenneskelighed.

Civilsamfundet står sammen med det ukrainske folk. Den ukrainske nation forsvare freden og sikkerheden for os alle. Denne menneskelige tragedie kender ingen grænser – den berører os alle.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, der repræsenterer det organiserede civilsamfund, omsætter ord til handling. Vores medlemmer og deres organisationer er fast besluttet på at hjælpe de ukrainske flygtninge på enhver tænkelig måde, og tilslutningen har været imponerende.

Vi har oprettet en særlig webside for Ukraine: <https://www.eesc.europa.eu/en/initiatives/eesc-ukraine>, hvor du kan følge med i vores medlemmers og deres civilsamfundsorganisationers arbejde og initiativer.

Cillian Lohan, næstformand for EØSU

FRA UKRAINE PÅ VEJ TIL...

Vi kan med egne øjne se, hvordan Ukraines tragiske historie udvikler sig, takket være det utrættelige og heroiske arbejde, som journalister, fotografer og kamerafolk udfører på steder, hvor vi andre ikke kan komme.

En af dem er den polske fotograf **Sławek Kaminski**, som har sendt os sine billeder fra den belarusisk-polske grænse, den polske by Rzeszów og den polsk-ukrainske grænse i Medyka-Szeginie.

I dag offentliggør vi det andet af billederne fra grænseområdet mellem Polen og Ukraine. Tak for disse øjebliksbilleder. (ehp)

Foto: Sławek Kaminski/GW

TO THE POINT

LIGE TIL SAGEN

I vores spalte "Lige til sagen" beder vi EØSU's medlemmer om at fremhæve aspekter i en udtalelse eller et initiativ, som de finder vigtige. Denne gang bad vi **Veselin Mitov**, medformand for civilsamfundsplatformen EU-Ukraine, om at redegøre for platformens rolle og især dens opgave i forbindelse med den igangværende krig i Ukraine.

Civilsamfundsplatformen EU-Ukraine blev oprettet i 2015 i henhold til artikel 469 i associeringsaftalen mellem EU og Ukraine, som blev undertegnet den 21. marts 2014, for at give civilsamfundsorganisationer fra begge sider mulighed for at overvåge gennemførelsen af aftalen. (at)

"VORES VIGTIGSTE OPGAVE ER NU AT INTEGRERE DE UKRAINSKE KRIGSFLYGTNINGE I DE EUROPÆISKE SAMFUND"

For mig som medformand for civilsamfundsplatformen EU/Ukraine er det nødvendigt at genoptage og opretholde relationerne mellem platformens medlemmer, som repræsenterer arbejdsgivere, arbejdstagere og NGO'er. I denne vanskelige tid med den igangværende krig i Ukraine skal vi bevare kontakten med de ukrainske deltagere af civilsamfundsplatformen.

Hvis vi sørger for at holde liv i relationerne og for, at netværket fungerer, kan vi gøre fremskridt i forhold til prioriteterne. Indtil videre bør den primære målsætning være at fastlægge det ukrainske folks praktiske behov og se, hvordan vi som medlemmer af EU-civilsamfundsplatformen kan bistå vores ukrainske kolleger med solidaritetshandlinger i denne yderst vanskelige situation.

Men jeg mener, at vores vigtigste opgave er at hjælpe med integrationen af flygtninge fra krigen i Ukraine, da mere end 5 mio. mennesker er flygtet til nabolande eller andre europæiske lande. Den sociale og økonomisk integration af ukrainske flygtninge bør stå øverst på vores dagsorden på det kommende møde for civilsamfundsplatformen EU/Ukraine. Vi må finde måder, hvorpå ukrainske voksne og børn kan inddrages i den sociale og økonomiske struktur i de enkelte lande for at hjælpe med at hele krigstraumet. Når krigen er ovre, vil vores næste skridt selvfølgelig være at hjælpe disse mennesker med at blive genintegreret i Ukraine.

Vi står sammen med det ukrainske folk, og som civilsamfundsplatform ønsker vi at give udtryk for vores fulde solidaritet.

Veselin Mitov, medlem af EØSU, medformand for civilsamfundsplatformen EU-Ukraine

---

"ET SPØRGSMÅL TIL..."

Et spørgsmål til ...

I vores klumme "Et spørgsmål til ..." svarer tidligere EØSU-medlem David Stulík på et spørgsmål fra EØSU info om de mulige konsekvenser af krigen i Ukraine.

David Stulík er i øjeblikket senioranalytiker og leder af programmet for Østeuropa i den tjekkiske tænketank European Values Center for Security Policy. Han er også medformand for det officielle civilsamfundsforum for Tjekkiet og Ukraine. Inden da arbejde han 12 år som EU-diplomat i

Ukraine som presse- og informationsmedarbejder ved EU-delegationen. Efter Tjekkiets tiltrædelse af EU blev han udpeget af den tjekkiske regering til medlem af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, hvor han repræsenterede den tjekkiske ikke-statslige sektor og desuden fungerede som ordfører for Belarus. Hans interesse- og ekspertiseområder omfatter EU's udvidelses- og naboskabspolitik, udvikling af civilsamfundet, EU's kommunikationspolitik, EU-lobbyvirksomhed, civil dialog og de socioøkonomiske konsekvenser af omstillingen efter kommunismen. (ab)

David Stulík: "Vi er vidner til en hidtil uset bølge af solidaritet og støtte til Ukraine"

EØSU info: Med Ruslands krig mod Ukraine er vi vidner til en hidtil uset mobilisering af civilsamfund, der arbejder hårdt på at hjælpe det ukrainske folk. Hvad er de mest bemærkelsesværdige tiltag i denne enorme bølge af menneskelig støtte til Ukraine -

humanitær bistand, transport, uddannelse, indkvartering, skoler, fremmedsprogsindlæring? Hvad kan vi som borgere lære af at blive stillet over for en menneskelig tragedie?

David Stulík: Bølgen af solidaritet og støtte til Ukraine i EU er uden fortilfælde, og det skaber håb om, at europæiske værdier i sidste ende vil vinde over russisk barbari og grusom brug af brutal magt.

Det er så rørende og følelsesmæssigt opmuntrende at se al den humanitære bistand, som europæerne yder Ukraine. Men vi bør være opmærksomme på nogle problemstillinger, som civilsamfundene i EU skal tage højde for.

Ved at hjælpe ukrainske flygtninge med at opfylde alle deres behov (indkvartering, undervisning af børn, job mv.) tackler vi for det første konsekvenserne af de onde handlinger og krigsforbrydelser begået af Putins Rusland. Men vi må tackle årsagen bag disse grusomheder, der skyldes Putins regime, som stadig nyder omfattende støtte blandt det russiske folk.

Hvis vi får stoppet dette, får vi også stoppet strømmen af ukrainske flygtninge til Europa. Ukrainerne vil hellere end gerne blive i deres hjemland og leve i fred.

Det bringer mig til den anden del af det, som jeg mener, at civilsamfundene i EU bør presse på for. Vi må alle få stoppet de meningsløse handlinger begået af den russiske regeringsledelse.

Vi er nødt til at indse, at de også angriber os, ikke blot Ukraine. Russisk propaganda fremstiller os, EU og NATO, som russernes ærkefjende, der bruger Ukraine som en marionet mod Rusland.

Når det er sagt, er det logiske spørgsmål så, hvordan Rusland under Putin stoppes. Økonomiske sanktioner alene vil ikke føre til et regimeskifte i Rusland.

Jeg er bange for, at Putin kun kan stoppes, hvis hans hær lider militært nederlag i Ukraine. Det bør være vores førsteprioritet netop nu – at stoppe drabene på uskyldige civile i Ukraine og forhindre krigen i at brede sig til andre dele af Europa. Der er ingen tvivl om, at Ruslands aggressive adfærd og planer også omfatter os, i hvert fald nogle af EU's medlemsstater, især i det østlige og centrale Europa. For ja, vi er nemlig også på de russiske generalers radar som endnu et "legitimt" mål.

Hvis krigen i Ukraine ikke stoppes i dag, bliver vi de næste, og krigen vil også komme til os. Vi må erkende, at vi reelt allerede er med i denne krig. Det er i hvert fald sådan, at EU's og NATO's rolle fremstilles i de russiske (censurerede) medier.

Derfor bør vi europæere gøre vores bedste for at bidrage til Ukraines sejr på slagmarken. Samtidig med, at de økonomiske og andre sanktioner mod Rusland strammes, skal vi være klar til at forsyne den ukrainske hær med alle de nødvendige militære midler, som den beder om.

Jeg er selv pacifist, men dette er en afgørende tid, hvor liberale demokratier må forsvare sig mod dem, der vil ødelægge dem. Vores fjender forstår kun magtens sprog og militær magt. Vi bør ikke være bange for og skamme os over at bruge det samme, fordi det handler om vores overlevelse som demokratiske samfund.

GÆT, HVEM DER ER VORES GÆST.....

Månedens gæst

Hver måned vil du i vores spalte "Månedens gæst" få mulighed for at stifte bekendtskab med en offentlig person, hvis arbejde og engagement er en kilde til inspiration. Deres mod, karakterstyrke og vilje til at handle er eksemplarisk, og deres professionelle mod fortjener respekt.

Vores gæst er den ukrainske journalist, **Tetyana Ogarkova**, leder af den internationale afdeling i Ukraines krisemediecenter og medvært på podcasten Explaining Ukraine. Hun er samtidig lektor på Mohyla universitet i Kyiv og har en Phd i litteratur fra det franske universitetet Paris-XII Val-de-Marne.

Tetyana inviteres ofte til at deltage i tv- og radioudsendelser i hele verden, hvor hun beskriver det ukrainske folks skæbne og med stor indsigt udtaler sig om denne menneskelige tragedie.

I denne særudgave af EØSU info delagtiggør hun vores læsere i sin helt egen historie, som fremstår så meget desto stærkere, da hun har skrevet den i et belejret, turbulent og heroisk Ukraine, som hun krigen til trods ikke har forladt. (eh)

Tetyana Ogarkova: Vladimir Putins sidste krig

Den 24. februar 2022 vågnede vi kl. 5 om morgenen på grund af en underlig støj i det fjerne, som mest af alt lød som voldsomme eksplosioner. Børnene sov fredeligt i deres senge, mens der konstant tikkede nye beskeder ind på telefonerne. Krigen var brudt ud. Der blev rapporteret om eksplosioner, der viste sig at være missilangreb i Kyiv, Kharkiv, Ivano-Frankivsk og andre af landets byer.

Et af de første angreb ødelagde en ejendom i et militær område i Brovary, hvor vores ældste datters danselærer boede. Nogle timer senere tog jeg bilen for at hente en ven, der ikke længere besvarede mine opkald. Ukrainske tankvogne kom mig i møde. Deres larvefødder efterlod mærker i asfalten.

Siden denne smertefulde opvågning den 24. februar 2022, som for altid har ødelagt verden, sådan som den så ud i går, har vi ikke kunnet falde i søvn igen. Vi ser på vores nye virkelighed med vidt åbne øjne. I løbet af krigens første uge så vi for første gang vores venner falde i kamp. Vi så også med egne øjne, at den ukrainske hær var i stand til at holde "verdens andenstørste hær" i skak. Vi oplevede, at europæerne leverede våben til os og drøftede kommende sanktioner.

Det er især Rusland vi betragter med vidt åbne øjne. Vi kan slet ikke begribe, at man kan synke så dybt: soldaterne praler over for deres koner af, at de har stjålet kaffemaskiner, tæpper og endda vaskemaskiner i de ødelagte landsbyer. Vi fatter ikke deres grusomhed: De dræber ubevæbnede civile med en kugle i nakken, de voldtager ukrainske kvinder for øjnene af deres børn og de brænder deres lig. De bomber vores hospitaler og sender missiler mod os hver eneste dag uden undtagelse. Vi begriber ikke deres dumhed: i mere end en måned har de russiske soldater gravet skyttegrave i Tjernobylys jord – for derefter at blive sendt til Belarus med akut bestråling, som de nu dør af.

Vi betragter nu med vidt åbne øjne det moderne Ruslands virkelighed. Putin er ikke alene om at føre denne krig. Ifølge en opinionsundersøgelse foretaget af Levada-centret, har han opbakning fra 85 % af alle russere. Det er på tide at forholde sig til denne nye virkelighed. De ukrainske soldaters heroiske modstand, den militære hjælp og de skrappe sanktioner fra Ukraines vestlige partnerlande gør deres virkning.

Men krigen fortsætter. Det vigtigste er at holde stand, ikke at opgive, ikke at falde for fristelsen til en letkøbt eller for hurtigt indgået våbenhvile – uanset hvor inderligt vi alle ønsker fred. Vi har denne enestående mulighed for at sørge for, at dette forfærdelige angreb bliver Ruslands sidste krig. Ingen våbenhvile, ingen territoriale indrømmelser eller kompromiser kan ændre på det – det eneste udfald ville være, at Rusland kan påberåbe sig en delvis sejr og opildne de aggressive og hævngherrige følelser i det russiske samfund. Transnistrien i 1992, Georgien i 2008, Krimhalvøen og Donbas i 2014: i hvert årti har Rusland skruet op for de udfordringer og farer, som tærer på regionen. Kreml har udnyttet enhver svaghed blandt de vestlige lande som undskyldning for at fortsætte sine angreb. Lad os betragte virkeligheden med vidt åbne øjne. For

at opnå fred er vi nødt til at fortsætte krigen. Krigen mod Rusland.

Det kræver mod. Endda meget mod. Ikke kun blandt de ukrainske soldater, men også blandt de vestlige partnere for at udvide sanktionerne (for at ødelægge den russiske økonomi) og levere de nødvendige offensive våben til ukrainerne (for at tvinge de russiske tropper tilbage på den anden side af grænsen).

Vi er også nødt til at stå fast. Vi må stå fast, så man efter Ruslands uundgåelige nederlag kan pålægge alle russiske borgere det historiske ansvar for denne umenneskelige grusomhed. I form af krigsskadeerstatning, der skal betales af de kommende to eller tre generationer. I form af historiebøger indeholdende detaljerede beskrivelser af deres krigsforbrydelser. I form af et museum i centrum af Moskva for slagene ved Mariupol og Butja.

Først ved udgangen af denne selvudslettende krig vil vi kunne øjne et nyt Rusland uden det faldne imperiums kompleks og uden viljen til at genvinde sin forgangne storhed på naboernes bekostning.

Da vi blev vækket kl. 5 om morgenen den 24. februar 2022, hørte vi Putin begrunde sin "militære operation" med det mål at ville "afnazificere" og "afmilitarisere". Vi er nødt til at vågne op. Ukraine har ikke brug for at blive "afnazificeret" eller "afmilitariseret". Men det har Rusland til gengæld.

EØSU

EØSU drøfter resolution om de økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser af krigen i Ukraine

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog den 24. marts en resolution om krigen i Ukraine og dens økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser på baggrund af det Europæiske Råds møde, som havde krigen øverst på dagsordenen.

Resolutionen blev vedtaget på plenarforsamlingen efter en debat med EU-kommissær for indre anliggender, **Ylva Johansson**, og en række ledende repræsentanter for det ukrainske og russiske civilsamfund.

EØSU-medlemmerne udtrykte solidaritet med Ukraine og understregede, at civilsamfundet spiller en stor rolle i forhold til at hjælpe det ukrainske folk og de ukrainske flygtninge.

EØSU's formand, **Christa Schweng**, indledte debatten, hvor hun understregede: "Denne invasion er en trussel mod vores sikkerhed og værdier. EU står resolut og med fuld ret sammen med Ukraine, og vi reagerer samlet og solidarisk".

Kommissær med ansvar for indre anliggender, **Ylva Johansson**, understregede, at EØSU har en yderst vigtig rolle og kan udnytte sin viden lokalt. Europa har indtil videre taget imod 3,5 mio. ukrainske flygtninge, herunder 1,8 mio. børn. Civilsamfundets enestående solidaritet med mennesker, der flygter fra krigen i Ukraine, har været helt ekstraordinær, og den "gør os allesammen stolte af at være europæere", sagde Ylva Johansson.

Formændene for EØSU's tre grupper, som også er ordførere for resolutionen, understregede, at Europa står over for en række afgørende udfordringer som følge af krigen.

Stefano Mallia, formand for EØSU's Arbejdsgivergruppe, sagde: "I vores resolution hilser vi de humanitære foranstaltninger, der er blevet truffet indtil videre, velkommen, og vi opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gøre mere for at hjælpe Ukraine".

Oliver Röpke, formand for Arbejdstagergruppen, sagde: "Et af mine vigtigste budskaber er, at det internationale samfund og Europa er nødt til at stå sammen i denne situation".

Séamus Boland, formand for gruppen Diversitet Europa, sagde: "Den russiske invasion af Ukraine er den voldsomste uprovokerede aggression på det europæiske kontinent siden 1939, og vi er nødt til at vise vores modstand mod den.

Repræsentanter for det ukrainske og det russiske civilsamfund kom med stærkt følelsesladede bidrag til debatten gennem deres førstehåndsoplevelser fra krigen.

Stifteren af bevægelsen Open Russia, **Mikhail Khodorkovsky**, satte fokus på de katastrofale konsekvenser af desinformation. Han sagde: "Det er vores opgave at bekæmpe desinformation, selv uden for Ruslands grænser."

Formanden for det nationale økonomiske og sociale trepartsråd i Ukraine, **Anatoliy Kinakh**, kaldte Ruslands handlinger for "ikke blot en militær aggression, men en forbrydelse mod civilisationen."

Alexander Shubin, formand for den ukrainske civilsamfundsplatform, opfordrede Europa til at fortsætte støtten til Ukraine og til at støtte landets ønske om at blive en del af den europæiske familie.

Gennadiy Chyzhykov, formand for det ukrainske handels- og industrikammer, bad europæiske arbejdsgivere og erhvervsorganisationer om at støtte ukrainske virksomheder.

Endelig opfordrede **Yevgenya Pavlova** fra det ukrainske handicapforbund kraftigt til ikke at glemme ukrainere med handicap, som har brug for særlig opmærksomhed. (at)

Læs [hele resolutionen](#) på EØSU's hjemmeside.

EØSU viser solidaritet og sammenhold med Ukraine

Christa Schweng, formand for EØSU

Vi ser en uprovokeret aggression mod frihed, mod demokrati, mod værdier og mod selve grundlaget for Den Europæiske Union, som er baseret på lovens magt og ikke på magtens lov. Baggrunden for at

etablere Den Europæiske Union – nemlig at skabe fred – er i dag vigtigere end nogensinde. Vi må som europæere stå sammen i solidaritet med den ukrainske befolkning.

Cillian Lohan, næstformand med ansvar for kommunikation

Vi står sammen med den ukrainske befolkning. Jeg beundrer det stærke partnerskab, som allerede er opbygget mellem civilsamfundene i EU and Ukraine. Siden krigens begyndelse har vi været vidne til en enestående bølge af menneskelig generøsitet over for de ukrainske flygtninge, hvilket er et enestående eksempel på solidaritet, sammenhold og medmenneskelighed. Den ukrainske nation forsvare freden og sikkerheden for os alle. Denne menneskelige tragedie kender ingen grænser – den berører os alle.

Giulia Barbucci, næstformand med ansvar for budget

Uanset hvor i verden det foregår, kan krig aldrig accepteres og må altid fordømmes. Krig medfører ikke andet end ødelæggelse, død og rædsler. I Ukraine, tæt på grænsen til EU, er man vendt tilbage til en tid i den europæiske historie, som vi troede hørte fortiden til. I denne forfærdelige tragedie er EU-institutionerne gået sammen mod den uacceptable aggression og har åbnet dørene for dem, som flygter fra krigen, især kvinder, børn og ældre. EØSU har sammen med civilsamfundets organisationer udvist størst mulig solidaritet for at hjælpe ofrene for disse grusomheder. EU har en forpligtelse til at spille en afgørende rolle i bestræbelserne på at finde diplomatiske løsninger, der kan bringe konflikten til ophør, til at træffe øjeblikkelige foranstaltninger til at retsforfølge de ansvarlige for disse forbrydelser og til at træffe konkrete foranstaltninger til genopbygning.

Stefano Mallia, formand for Arbejdsgivergruppen

Siden begyndelsen af den russiske invasion af Ukraine, har EU gennemført foranstaltninger, der havde været utænkelige for blot få måneder siden. Krigen i Ukraine får medmenneskeligheden frem i EU og dets borgere, som sætter frihed og fred højere end interesser og handel. Europas opvågning kan ses på tværs af det politiske spektrum. Hvis Europa fortsat ønsker at leve i fred, er man nødt til langt om længe at etablere en stærk udenrigspolitik og en fælles forsvarspolitik. Dette tabu er nu forsvundet, efter at vi igen oplever krig på vores kontinent. Dette voksende momentum i retning af at sikre fred og solidaritet giver Europa en ny mulighed for at samle både europæerne og andre landes befolkninger. EU skulle genopleve sit inderlige ønske om fred for at kunne fortsætte opbygningen af sin model. I stedet for at splitte Europa har Putin formået at samle os i retning af denne mission.

Oliver Röpke, formand for Arbejdstagergruppen

Den russiske aggression er en direkte trussel mod Den Europæiske Union. Vi er nødt til at stå sammen side om side i fuld solidaritet med den ukrainske befolkning, både dem, der i disse dage flygter, og dem, der bliver tilbage for at kæmpe. Fagforeningerne husker, at krigsmaskinen drives frem af arbejdstagernes blod. Vi opfordrer de russiske tropper til at trække sig tilbage og støtter civilsamfundet i både Ukraine og Rusland.

Séamus Boland, formand for Gruppen Diversitet Europa

Vi står ved en afgrund, og vi skal række ud til civilsamfundsorganisationerne i Ukraine. Vores europæiske værdier og principper står på spil, og vi må protestere højt og tydeligt mod aggression og slå et slag for de værdier, som Europa har stået for siden Anden Verdenskrig. Vi ved fra historien, at fred er en "skrøbelig blomst". Den kræver al vores opmærksomhed og engagement. Hvis vi undertrykker freden, har vi som mennesker kapacitet til at udslette verden og alle dens livsformer. Det er altafgørende, at EU og hele den udvidede europæiske familie forbliver forenet og i solidaritet med vores naboer.

Dimitris Dimitriadis, formand for EØSU's Sektion for Eksterne Forbindelser (REX)

EØSU vil bestræbe sig på fortsat at støtte det ukrainske civilsamfund gennem vores veletablerede kanaler som f.eks. civilsamfundsplatformen EU/Ukraine og vores bilaterale kontakter.

[EØSU slår dørene op for det ukrainske civilsamfund](#)

For at konkretisere solidariteten med Ukraine tilslutter EØSU sig nu Europa-Parlamentets initiativ for Ukraine: "civil society hub", der giver NGO'en Promote Ukraine lov til at benytte nogle af lokalerne i Rue de Trèves 74 og gøre brug af noget logistisk

udstyr.

Den officielle overdragelsesceremoni blev afholdt i EØSU's Jacques Delors bygning den 20. april 2022. EØSU's formand, **Christa Schweng**, bød de ukrainske civilsamfundsrepræsentanter velkommen, og forærede dem et symbolsk "fri adgang"-badge i de ukrainske flags farver.

Christa Schweng sagde: "EØSU, der er hjemsted for det organiserede civilsamfund i EU, slår dørene op for det ukrainske organiserede civilsamfund, som er en del af vores europæiske familie. Vi støtter Ukraine og dets befolkning og omsætter vores solidaritet til konkret handling. Vi står sammen for at forsvare vores fælles værdier: frihed, demokrati og retsstaten."

Civilsamfundskoordinator **Natalia Melnyk** understregede: "Den 24. februar ændrede vores liv. Ikke til det bedre. Men vi tager ikke imod kondolencer. Der ligger et stort arbejde foran os, og jeg håber, at vi i disse lokaler vil kunne udrette mere for at støtte ukrainerne. Dette sted er åbent for alle, der ønsker at hjælpe Ukraine."

Serghii Tereshko, vicekontorchef ved Ukraines repræsentation ved EU tilføjede: "Jeg vil gerne udtrykke vores taknemmelighed for solidariteten med Ukraine og for EØSU's resolution om "Krigen i Ukraine og dens økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser". Tak for jeres støtte fra civilsamfundsplatformen EU/Ukraine til at hjælpe os med at nærme os Den Europæiske Union. At give os lokalerne er det første skridt på vejen til at etablere en fast ukrainsk tilstedeværelse i EU-institutionerne.

Marta Barandiy, formand for NGO'en Promote Ukraine, understregede, at: "EU-institutionerne har givet os et sted, hvor vi kan ytre os. Nu får vi et sted, hvor vi kan arbejde. Et sted, hvor vi kan samarbejde med det europæiske civilsamfund."

Kontorerne og parkeringsområdet i B68-bygningen (rue de Trèves 74), samt administrativ og logistisk støtte (udstyr, trykning og IT-tjenester) vil blive brugt til at koordinere det ukrainske civilsamfunds aktiviteter. EØSU letter dermed denne NGO's arbejde ved at tilbyde en sikker base for Promote Ukraine i hjertet af Europa. (ab/ehp)

EØSU-MEDLEMMER TAGER ORDET

[En unik bølge af menneskelig generøsitet skyller ind over ukrainerne](#)

"Siden krigens begyndelse har vi været vidne til en enestående bølge af menneskelig generøsitet, hvilket er et unikt eksempel på solidaritet, sammenhold og medmenneskelighed over for ukrainerne. Vores medlemmer og deres organisationer er fast besluttet på at hjælpe de ukrainske flygtninge, og tilslutningen har været imponerende".

Se her, hvordan EØSU's næstformand Cillian Lohan beskriver civilsamfundets vedholdende indsats til støtte for det krigshærgede Ukraine.

[Vi hjælper ukrainske iværksættere med at komme væk fra ruinerne og genetablere deres virksomheder i Polen](#)

Tomasz Wróblewski, polsk medlem af EØSU

Når denne krig er forbi, vil Europa ikke længere være defineret af erfaringerne fra Anden Verdenskrig eller den kolde krig, men derimod af alt det, der sker i Ukraine i dag og konsekvenserne heraf, som ingen endnu kan forudse. Det, vi vil gennemgå og de erfaringer, vi vil gøre os, vil ændre det meste af vores verdensopfattelse.

For Polens vedkommende vil dette for altid være et afgørende øjeblik for landets selvforståelse. Det, vi har lært om verdens sårbarhed ved at være vidne til millioner af mennesker på flugt fra ondskab, men også det, vi har lært om os selv ved at tage imod hundredtusinder af fremmede i vores hjem, vil sætte sit præg på verden mange år fremover.

Nogle gange taler man i Polen om "ukrainiseringen" af landet, en spirituel transformation af de to lande. 2,7 mio. mennesker har fundet vej til vores land, har fundet et sted at bo, modtaget hjælp og har fået plads til deres børn i skoler og i børnehaver.

Alle jeg kender, og folk jeg møder på gader eller i forretninger, gør alle sammen noget for at hjælpe. Hver især på deres egen måde. De modigste transporterer medicin og skudsikre veste til Ukraine. Andre bruger hele deres fritid på at hjælpe immigranter med at udfylde dokumenter, åbne bankkonti eller søge arbejde. Dem, der er ved grænsen, bruger hele dagen på at tage imod flygtninge, som i stadig større tal krydser vores grænse.

De laver mad, finder kørselslejlighed til andre byer eller lande, uddeler donationer i hundretusindvis - tæpper, rygsække og bamser til børnene. Alt sammen noget, der bliver sendt til grænsen fra hele verden.

Det, vi kan gøre som medlemmer af en sammenslutning af iværksættere er at hjælpe, hvor vi kan bidrage mest. Vi hjælper ukrainske iværksættere med at genskabe deres virksomheder i Polen. Vi får dem væk fra fabrikker, butikker, klinikker eller skønhedssaloner, som ligger i ruiner, og giver de mennesker - hvoraf mange har mistet deres hjem, deres kære og ikke længere har til dagen og vejen - et arbejde i Polen.

I centrum af Warszawa ligger der et kontor for ukrainske iværksætteres organisationer. Ud over kontorarealer og administrativ støtte hjælper vi dem med at finde plads til virksomheder, der beslutter at genopbygge deres forretning i Polen. Vi lagde ud med at leje titusindvis af kvadratmeter produktionslokaler. Takket være polske virksomheders generøsitet i den industrielle del af Warszawa kan ukrainske iværksættere få adgang til gratis lokaliteter. De skal kun betale for vand og renovation.

Efter næsten to måneders flygtningekrise har man i Polen ikke set skyggen af nogen flygtningelejr eller noget andet sted, hvor menneskelig værdighed eller sikkerhed er i fare.

Ukraine er på vej ind i en ny fase af krigen, men det samme er Polen. Vi ønsker at give de mennesker, der har fundet et sikkert tilflugtssted her, deres liv tilbage. Vi kan ikke give dem deres land tilbage, men ved at give dem et arbejde kan vi i det mindste give dem lidt normalitet tilbage.

[EØSU-medlemmer yder humanitær bistand til Ukraine](#)

af Marcin Nowacki, medlem af EØSU, Polen

Den 8. marts 2022 arrangerede min organisation i Polen (ZPP) og Kulski-fonden (som EØSU-medlem Małgorzata Bogusz er tilknyttet) en lille, men hurtig humanitær konvoj.

Det var den anden tur i den uge. Jeg tog til Lviv i Ukraine sammen med Małgorzata Bogusz og Tom Palmer, næstformand for Atlas Network fra USA. Formålet med turen var at levere lægemidler og medicinsk udstyr til Ukraine. Med to fyldte busser ankom vi til det mødested, som var udpeget af vores ukrainske kolleger, der pakker og uddeler nødhjælp de steder, hvor behovet er størst.

Der var en uendelig lang kø af personbiler og busser langs den polsk-ukrainske grænse på vej mod Polen. Desværre mindskes behovet for at evakuere civile ikke, men stiger systematisk. Den 10. marts 2022 havde Polen allerede taget imod mere end 1,5 mio. ukrainere.

På vejen til Lviv passerede vi flere kontrolposter. Den største, som militæret bevogtede, var lige ved indgangen til byen. Det var et meget livligt sted med masser af folk. Der var flere hundredtusinder mennesker mere end normalt i byen. Lviv er i øjeblikket et videretransport- og logistikcenter, som bistår det centrale og østlige Ukraine. I udkanten af byen mødte vi vores guide, som ledte os hen til logistikcentret. Der ventede en gruppe mennesker, som straks gik i gang med at læsse af. Alle nødhjælpsvarer blev sorteret og på passende vis katalogiseret. Processtyringen var på højeste niveau, og da arbejdet var klaret, fik vi tid til at udveksle idéer i relation til den nuværende situation og ukrainernes største behov. Borgere i Lviv har åbnet deres hjem og tilbudt indkvartering, mad og transport til flygtninge fra områder under angreb af russiske styrker.

Mens jeg var der, fortalte vores ukrainske kolleger, hvad de primært anbefalede og havde brug for. Vi arbejdede sammen hver dag, og jeg er bæret over at kunne viderebringe deres budskab. Deres anbefalinger og behov kan inddeles i tre hovedgrupper, nemlig politiske, militære og civile. De mest presserende er:

- Økonomisk bistand og militært materiel, hvilket er en opgave for regeringer og store virksomheder.
- Pres over for og gennemgribende, vidtrækkende sanktioner mod Rusland og Belarus. Sanktioner, der ikke kan omgås. De vil også indebære omkostninger for os, og det er vi nødt til at acceptere. Tiden er nu inde til at redefinere vores energipolitik.

De konkrete tiltag, der er behov for fra alle lige fra regeringer og arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer til civilsamfundet som helhed, er:

- Bistand i form af medicinsk udstyr.
- Levering af andre nødvendige forsyninger som anvist af vores samarbejdspartnere.
- Bistand til evakuering af familier. På vores vej tilbage fra Ukraine havde vi æren af at transportere evakuerede fra Ukraine. Den anden mulighed er at bistå ved grænsen og hjælpe med transport.
- Modtagelse og indkvartering af familier, der ankommer til EU-landene. Landene i området har brug for hjælp i form af steder, hvor flygtninge kan opholde sig – ledige værelser i folks hjem og i tomme lejligheder. I Polen har vi allerede mere end 2,8 mio. krigsflygtninge.
- Strømligning af jobsøgningsprocessen for dem, der kan og ønsker at arbejde.

Jeg vil gerne understrege, at den igangværende flygtningekrise er uden fortilfælde i moderne europæisk historie. For at håndtere den må vi involvere civilsamfundet i alle EU's medlemsstater.

Indkvartering af ukrainske flygtninge i Rumænien

Af Ionuț Sibian, EØSU-medlem, Rumænien

I Rumænien arbejder en række civilsamfundsorganisationer, herunder [FONSS](#), [Afterhills Association](#), [Parentis Association](#) og [Our Smile Group Association](#) sammen med [kommunen Iasi](#) om at drive et flygtningecenter for ukrainske krigsflygtninge. Denne

historie fortalt af min kollega, Mihaela Muntean, er en af de mange bevægende oplevelser, vi har haft.

Den første flygtning, der ankom til [Humanitarian and Social Assistance Centre for Refugees CTR Nicolina Iasi](#) var den to uger gamle lovana. Lille og stille lå hun i armene på sin mor, der også var stille og bleg efter at have født i et nødly og rejst i 21 dage. Derefter ankom den høje Roman, barnets far, hans mor og hans 86 år gamle bedstefar. Fire generationer trådte ud af den fyldte bil og gik langsomt op mod receptionen.

- Hvor kommer I fra?
- Kharkiv!

Ordet var fuld af sorg – som én, der taler om en fængselsdom.

Vi havde ikke åbnet officielt endnu, men en af mine kolleger havde ringet fra et toldsted og spurgt, om vi kunne tage imod dem, så vi valgte at indkvartere dem på de to etager for sårbare personer.

Den lille pige var blevet født tre dage efter, at de havde forladt deres hjem, under krigsforhold. Hvilken rædsel må det ikke have været for den unge mor. Romans hjerte må have været revet itu mellem på den ene side pligten til at kæmpe og på den anden side det at have så mange sårbare mennesker at beskytte.

Da de trådte ud af bilen med deres bagage, sagde de, at det eneste, de ville, var at sove. Efter første nat sagde de til mig, at der var så stille i vores hus. Men den lille pige var rastløs, og den ældre mand, som havde dårligt syn, talte ikke med nogen. Han havde oplevet krigen som teenager. Nu var han en gammel mand, og med livserfaringer, han ikke kunne lægge bag sig, bevægede han sig med hjælp fra sin stok ubekvemt fra den ene sofa til den anden.

Første dag på centret blev brugt på badning af lovana og en babymassage af vores [Parentis](#)-team. Alt, hvad vi foretog os, handlede faktisk om dem. Næste morgen var de mere udhvilede efter en fuld nats søvn, hvor den lille ikke engang var vågnet for at spise.

Så fulgte et par rolige dage – med en snakkende og sød bedstemor, en diskret og behagelig mor og den sødeste nyfødte baby. Roman begyndte hurtigt at hjælpe de andre flygtninge på alle tænkelige måder og følte sandsynligvis, at han gav noget af det tilbage, han selv havde fået. Vi vaskede tøj og hang det op sammen, mens vi fortalte historier. Den gamle mand lavede så meget op, at han begyndte at hilse og dukke op til spisetiderne.

Men harmonien blev brudt igen efter nogle få dage, da Romans mor, kone og lille datter forsøgte at komme videre til Belgien. I lufthavnen viste det sig, at det kun var Romans mor, der kunne komme af sted, da hans kone ikke havde et biometrisk pas.

Jeg tør ikke tænke på, hvordan kvinden, der måtte efterlade sin søn, sit barnebarn og sin far, havde det. Da Roman vendte tilbage med barnet i sine arme, var vi alle oprørte. Til sidst fandt de en løsning, så den unge mor og babyen kunne komme videre. Det var kun mændene, der blev tilbage – stille og nedslåede – hver især alene med sine egne tanker og sin egen hjælpeløshed. Snart efter var de på farten igen. De efterlod sig mindet om en flygtning, der for en kort stund blev en kollega, den glæde, som vi alle mærkede den morgen, hvor moren sagde, at den lille pige var faldet til ro og havde sovet igennem, og en seddel med tak fra Roman, hvor han beskriver den enorme glæde ved at opleve miraklet lovana - barnet som stædigt insisterede på at blive født, mens andre døde.

Ungarn: Vi hjælper på alle tænkelige måder

af Zsolt Kükedi, medlem af EØSU, Ungarn

Som delegeret fra en miljøorganisation er jeg klar over, at der ikke levnes meget plads til miljømæssige overvejelser midt i denne menneskelige tragedie, og at de mennesker, der er direkte konfronteret med at modtage strømmen af flygtninge,

værdsætter selv det mindste tegn på interesse, medfølelse og tilbud om selv den mindste hjælp.

Som følge af mit arbejde med regionaludvikling har jeg stiftet bekendtskab med mange lokale borgmestre og ledere på regionalniveau, der straks og uselvvisk har stillet deres medborgerhuse og fællesområder til rådighed for flygtninge efter krigens udbrud. Et mindre bysamfund med blot 700 indbyggere tog imod mere end 100 ukrainere. Der har man lige siden sørget for, at de får mad, har taget over hovedet og får vasket deres tøj. Straks efter krigens udbrud, da jeg kom hjem fra EØSU-plenarforsamlingen, skrev jeg til 18 lokale forvaltningsmedlemmer, borgmestre og ledere på regionalniveau i det østlige Ungarn og forhørte mig om, hvordan det stod til, og hvordan vi evt. kunne hjælpe dem fra det fjerntliggende Budapest. Jeg havde ingen planer om selv at fare af sted til grænsen, da entusiastiske frivillige i de første faser kan være mere til hinder end til gavn for det humanitære arbejde.

Ni af de 18, som jeg kontaktede, skrev tilbage. De øvrige havde formentlig ikke tid til at læse eller svare på e-mails, hvilket jo er forståeligt i den nuværende situation. De, der svarede, gav imidlertid udtryk for, at min henvendelse var opmuntrende. Alene det faktum, at vi tænker på dem, og at de ved, at de kan henvende sig til os, var rigtig godt at høre. Nogle bad om penge, fordi de havde brug for tæpper og rengøringsmidler. Andre gjorde mig opmærksom på, hvor der var brug for donationer. Men generelt lovede de at kontakte mig, hvis situationen blev permanent, og de ikke længere kunne klare det økonomisk eller personligt.

Vi har også deltaget i en anden form for hjælp, nemlig at indsamle lægemidler og medicinsk udstyr og sende det til dem, der har brug for det, og som ikke kan skaffe det i den nuværende situation. Vi har leveret stomiposer fra min kones arbejdsplads. Stomiposer er særlige plastposer til personer, der ikke er i stand til

at udskille deres afføring eller urin naturligt på grund af et handicap eller sygdom, der påvirker visse dele af fordøjelseskanalen eller urinvejene. Fæces eller urin udskilles igennem en kunstig tarmåbning, en såkaldt stomi, på maven. Patienter har brug for en ny pose hver dag. Vi havde aldrig troet, at vi skulle transportere disse livsvigtige poser. Men livet er imidlertid så tilpas komplekst, at vi i den nuværende situation forstår, at vi også må bidrage på usædvanlige måder.

Vi drøftede krigen mellem Ukraine og Rusland på vores sektionsmøde i EØSU. Jeg blev bedt om at ringe til en rapportør fra slagmarken og en kernekraftekspert for at forstå truslen omkring de ukrainske kernekraftværker. Via mine mange personlige kontakter i Ukraine på grund af mit udviklingsarbejde fik jeg kontakt til Serhii Prokopenko, som er en ung mand fra Kharkiv, der er innovations- og iværksætterspecialist, konsulent og økonomiforsker. Han rapporterede direkte fra slagmarken fra en bunker i Kharkiv, hvor han havde søgt ly, efter at området kort før vores møde var blevet bombet. Han blev afløst af den ungarske kernekraftekspert, der var på efter ham, fordi internetforbindelsen blev afbrudt. Dr. Zsolt Hetesi, seniorforsker ved National University of Public Service, har været involveret i forskning i miljø, energi og bæredygtighed siden 2005. Som en af lederne af forskningsgruppen for bæredygtig udvikling og ressourcer har han tidligere talt meget om den krise, der er opstået, som følge af overbefolkning og overforbrug af ressourcer. Som ekspert i udtømningen af verdens ressourcer fortalte han om situationen, sårbarheden og risikoen for en mulig atomkatastrofe ved et af de fire kernekraftværker i Ukraine. Han forsøgte at berolige tilhørerne med, at verden på nuværende tidspunkt ikke lader til at være i overhængende fare på grund af disse kernekraftværker. Efter denne præsentation fulgte Serhii Prokopenko, og han berettede, så man kunne fornemme krigens realiteter. Han fik et stort bifald. Sektionsmedlemmerne blev meget berørt af hans fortælling, og vi havde efterfølgende svært ved at samle tanker om sektionens sædvanlige arbejde.

Jeg mener, at det også er en humanitær opgave at komme i kontakt med mennesker, som er isoleret på grund af krigen, og at træde ud fra vores tryghedszone, så vi mærker den barske virkelighed og indser, at vi kan udrette noget, også selvom det er på lang afstand.

[En åben forelæsning om ukrainsk historie](#)

Af Tatjana Babrauskienė, EØSU-medlem, Litauen

Det litauiske uddannelsessamfund iagttager med stor sorg og vantro de igangværende omfattende og meget aggressive militæraktioner, som Rusland gennemfører i Ukraine, og har iværksat et initiativ, der skal lære den unge generation om, hvad der er myter og virkelighed med hensyn til Ukraines historie.

Det er meget vigtigt at forstå baggrunden for og årsagerne til en den nylige hidtil usete aggression. En af dem er informationskrigen, der er organiseret af Rusland, og som rummer elementer af propaganda, desinformation og falske nyheder om Ukraine.

Lithuanian Education and Science Trade Union (LSMPS-LESTU) har iværksat en kampagne mod informationskrigen i litauiske skoler med det formål at støtte Ukraine. Den 28. februar inviterede vi lærere i alle fag og ledere for uddannelsesinstitutioner til at give deres første forelæsning til støtte for Ukraine og sandheden om Ukraines historie.

Audrius Jurgelevičius, næstformand i LSMPS/LESTU og historielærer gav en åben historieforelæsning – som dækkede et århundredes ukrainsk historie og den selvstændige stats oprindelse. Vi udsendte forelæsningen live online, og alle litauiske skoler kunne deltage.

Forelæsningen havde tre mål: For det første at vise, at mennesker, der bor i Ukraine, ukrainerne, er indbyggere i en uafhængig nation og ikke russere, og for det andet, at ukrainerne har opbygget deres egen historie og deres egen stat, som de nu administrerer. Hvis de selv har skabt den, behøver de ikke at være taknemmelige over for nogen over at få lov til at have en stat – og hvis de ikke skylder nogen noget for at have deres egen stat, er der ingen, som har ret til at tage den fra dem. Det tredje formål med forelæsningen var at afdække nogle myter, der indimellem bliver til løgne, når det gælder Ukraines historie.

Forelæsningen er allerede blevet oversat til russisk, polsk og engelsk og delt med alle kontinenter via den litauiske diaspora og Education International.

Vi lavede mærkater, som vi opfordrede de studerende til at printe og vise under forelæsningen for at udtrykke deres støtte til Ukraine. Vi bad dem også om at tage stemningsbilleder fra forelæsningen og sende dem til os. Vi har delt disse billeder med det ukrainske uddannelsessamfund sammen med en erklæring om støtte og solidaritet.

Det er meget vigtigt, at vi står sammen. Vi kan ikke tillade, at historien gentager sig.

Forelæsningen kan ses med engelske undertekster på:

<https://www.youtube.com/watch?v=G0lu8AM0o8c&t=17s>

Mobilisering af det litauiske civilsamfund til støtte for Ukraine

Af Emilis Ruželė, EØSU-medlem, Litauen

I starten af marts havde litauerne doneret over 12 millioner EUR. Min organisation, Investors' Forum, har doneret 1000 EUR, og vores medlemsvirksomheder har doneret over 300.000 EUR til forskellige organisationer, der hjælper Ukraine.

Volontørorganisationen Stiprūs Kartu (som betyder "sammen er vi stærkere") hjælper med at finde transport, indkvartering og andre ressourcer til flygtninge fra Ukraine. Investors' Forum, har stillet halvdelen af sine kontorer i Vilnius til rådighed i denne sags tjeneste og er parat til at huse en flygtningefamilie. Jeg har også selv stillet et værelse i min egen lejlighed til rådighed for flygtninge.

Endelig demonstrerer folk i Vilnius hver dag uden for den russiske ambassade.

I Portugal siger offentlige demonstranter "Nej til krig! Ja til fred!"

Af Fernando Manuel Maurício de Carvalho, medlem af EØSU

Demonstranterne på Largo de Camões i Lissabon protesterede den 10. marts i øsende regn mod krig, sanktioner og dem, der tjener penge på at sælge våben eller bruger krigen som en undskyldning for at militær oprustning. Der var også demonstrationer andre steder i landet.

I Lissabon bar demonstranterne blå eller hvide flag med en håndtegnet due og påskriften "fred". "Stop the war, give peace a chance" var arrangementets overordnede budskab, og der blev også holdt flere taler. Blandt talerne var João Coelho fra de portugisiske arbejdstageres fællesforbund (CGTP-IN), som fordømte de såkaldte "krigshøge", som i fællesskab fremmer oprustningen i Europa, og dem, der nu bliver rige på at sælge våben.

CGTP-IN udtrykker solidaritet med de arbejdstagere og mennesker, der er ofre for krigen, og især dem i Ukraine. I tråd med sine principper står CGTP-IN for at forsvare fred og fordømme krig og understreger, at vi må gøre en ende på krig og give fred en chance.

Vi opfordrer til dialog som en fredelig løsning på konflikten. Krig er ikke en løsning, og vi er bekymrede for arbejdstagerne og befolkningen i Ukraine – og alle andre berørte lande – da det er dem, der først og fremmest bliver ramt af krig og ødelæggelse.

For at forsvare freden skal vi bekæmpe militarisme og våbenkapløbet og samtidig fokusere på en fredelig løsning ved at indgå aftaler eller oprette dialogmekanismer med udgangspunkt i gensidig tillid, samarbejde og de europæiske landes og befolkningers sikkerhed. Den aktuelle militære optrapning skal derfor hurtigst muligt bringes til ophør.

Det stopper ikke krigen at indføre sanktioner, men har derimod ødelæggende konsekvenser for arbejdstagerne og befolkningen, både i de berørte lande og andre steder. Sanktionerne mod lande som Irak og den deraf følgende forringelse af levevilkårene samt konsekvenserne for andre lande har gjort disse konsekvenser tydelige. Der er derfor behov for øjeblikkelige foranstaltninger for at håndtere de angreb på arbejdstagernes rettigheder, som sætter deres levevilkår på spil.

CGTP-IN påpeger, at flygtningene skal have fuld støtte, og at vi samtidig skal bekæmpe alle former for racisme og fremmedhad. Den humanitære bistand skal kunne håndtere de udfordringer, som befolkningen i Ukraine og nabolandene står overfor.

Vi udtrykker endnu en gang vores solidaritet med de mennesker, der er ofre for krig, især befolkningen og arbejdstagerne i Ukraine, men også i Palæstina og Vestsahara, Yemen, Somalia, Syrien og Afghanistan. Samtidig understreger vi, at vejen til fred skal bygges i overensstemmelse med international ret og inden for

FN's rammer.

"Vores hjem bør være deres hjem"

Hør EØSU-medlem **Ionuț Sibian** beskrive det rumænske civilsamfunds massive mobilisering for at hjælpe ukrainske flygtninge, der søger ly fra krigen, og opfordre hele det europæiske civilsamfund til at tage imod deres ukrainske naboer: "Det er det budskab, vi bør sende til verden udenfor: Vores hjem i Bruxelles bør være deres hjem. Vi er her, og vi vil tage hånd om vores ukrainske kolleger, give dem et sikkerhedsnet, moralsk støtte og, hvad de ellers måtte have behov for".

Europæisk solidaritet i aktion

Se her, hvordan **Antje Gerstein** beskriver det tyske civilsamfunds helt konkrete hjælp til de ukrainske flygtninge.

"Vores hurtige mobilisering til støtte for Ukraine, dets borgere, virksomheder og civilsamfund og vores konkrete handlinger gør mig stolt. Flere tyske detail- og fødevarer virksomheder har tilsammen leveret 4000 ton fødevarer til Ukraine. Dette er et eksempel på europæisk solidaritet i praksis".

Spanien: UGT donerer en procentdel af sit budget til humanitær bistand

I denne video fortæller det spanske EØSU-medlem Salgado Manuel Garcia, at hans fagforbund har lovet at hjælpe ukrainske krigsofre, og opfordrer samtidig til "fred, solidaritet og respekt".

"På vegne af Unión General de Trabajadores, det største fagforbund i Spanien, fordømmer vi på det kraftigste Vladimir Putins væbnede styrkers invasion af Ukraine. Dette er ikke alene et angreb på Den Europæiske Unions grundlæggende værdier, men også et angreb på civile. Vi opfordrer indtrængende til solidaritet og humanitær bistand".

En politisk, økonomisk og strategisk respons på krigen i Ukraine

Af Cinzia del Rio, italiensk medlem af EØSU

Den russiske invasion af Ukraine vil ændre de geopolitiske og økonomiske forbindelser i verden, og især forbindelserne mellem

Rusland og EU. Det demokratiske internationale samfund og den internationale fagbevægelse har på det kraftigste fordømt den uhyrlige militære intervention, som koster civile ofre og ødelægger landets byer og civile og økonomiske strukturer.

Vi har givet udtryk for vores fulde støtte til det ukrainske folk, vi har afholdt demonstrationer mod Putin og hans uprovokerede krig, og vi støtter indførelsen af strenge økonomiske sanktioner mod Rusland, som skal lægge pres på regimet. Halvanden måned efter det hele begyndte, fortsætter grusomhederne, det har vist sig at være vanskeligt at etablere humanitære korridorer, millioner af ukrainere har forladt deres land for at søge tilflugt i EU-lande, mange flere er fordrevne internt i Ukraine, og forhandlingerne om våbenhvile og fred halter bagud.

Civilsamfundsorganisationer, fagforeninger og NGO'er i hele EU, og navnlig i de lande, der grænser op til Ukraine, har vist deres ubetingede solidaritet i form af nødhjælp, lægehjælp, husly, mad, tøj og medicin. [Direktivet om midlertidig beskyttelse](#) har været afgørende med henblik på at garantere dem beskyttelse og rettigheder i EU, at hjælpe dem med at håndtere nødsituationen og så vidt muligt at integrere dem i vores samfund. Vi skal desuden være opmærksomme på, at 80 % af flygtningene er kvinder og børn, som for første gang oplever krigens grusomheder og vold med psykologiske konsekvenser, som de vil være mærket af for altid. EU er nødt til at være opmærksom på at sikre beskyttelsen af disse sårbare grupper og imødegå risikoen for menneskehandel og seksuel udnyttelse.

Ruslands invasion af Ukraine har konsolideret Ukraines nationale identitet, landets geopolitiske orientering mod de vestlige demokratier og fremskyndet starten på EU-tiltrædelsesprocessen. Den har desuden samlet – med stærke forbindelser – EU og USA, styrket NATO ved Ukraines grænser og samlet landene i EU, som har reageret med en enstemmig fordømmelse af den russiske invasion og krigens brutalitet. Men ud over en første EU-sanktionspakke, der for nylig blev udvidet til også at omfatte import af kul, er en fælles beslutning om at forbyde import af især gas og olie umulig, da den ville betyde, at Europa bliver nødt til hurtigt at se efter alternative forsyningskilder for ikke at gøre sin økonomiske overlevelse afhængig af Rusland. Men vi er ikke klar endnu. Vi har brug for enstemmighed blandt de europæiske regeringer, og konsekvenserne af en total blokade af importen af russisk energi for det nationale BNP ville være for voldsomme for nogle lande.

Den ville indebære lukning af virksomheder og tab af arbejdspladser efter pandemikrisen. En fuldstændig embargo på gas og kulbrinter kommer selvfølgelig til at tage noget tid at gennemføre, men kursen er sat, og tidligere økonomiske forbindelser med Rusland er blevet opgivet for altid. I den forbindelse har EU dog et ansvar for at redde resterne af den ukrainske økonomi for at undgå en langvarig katastrofe i de kommende år og indlede en konkret dialog med Ukraine vedrørende tiltrædelsesprocessen, uden at det skader den igangværende tiltrædelsesproces for landene på Vestbalkan.

EU er nødt til at træffe kompenserende foranstaltninger for at tackle de negative økonomiske og sociale følger af konflikten og de relaterede sanktioner over for vores medlemsstater. Vi kan ikke se bort fra, at

sanktioner over for Rusland vil påvirke EU's mål for bæredygtig udvikling, som vi har aftalt sammen med investeringerne i Next Generation EU-pakken. Men vi er nødt til at fastholde de forpligtelser, der er indgået med hensyn til den grønne og den digitale omstilling, og at sikre en bedre social dimension i Europa.

Krigen har også alvorlige konsekvenser for den globale og europæiske fødevarerforsyning. Den vil forværre den allerede vanskelige situation for europæiske landbrugere og forbrugere yderligere som følge af stigende priser. Vi er nødt til at fokusere på foranstaltninger for at sikre fødevarerikkerheden i EU, både på kort sigt efter invasionen og på lang sigt. Indtil da bør vi ikke se bort fra, at krigen også har en stor indvirkning på fødevarerforsyningen i tredjelande. En ny social og økonomisk krise skal forhindres, spekulanter i fødevarer- og oliepriser skal stoppes, og der bør overvejes foranstaltninger for at beskatte deres ekstra fortjeneste.

Men målet er at standse krigen og gøre det muligt at indlede forhandlinger og en fredsproces. EU bør blive en reel geopolitisk aktør, den førende ved bordet, for det er EU's fremtid, der er på spil. Kina og Tyrkiet har visse politiske og økonomiske fordele i disse forhandlinger, men de er ikke førende inden for demokrati og respekt for grundlæggende menneskerettigheder. Alt dette udgør et vendepunkt i EU's historie og indebærer politiske, økonomiske og strategiske konsekvenser for hele verden. EU skal påtage sig nye ansvarsområder og bevæge sig i retning af en stærkere politisk integration: vi kan ikke have et fælles forsvarssystem uden en fælles udenrigspolitik og en stærkere og mere sammenhængende politisk integration. Ethvert skridt i retning af et integreret forsvar skal ledsages af en klar demokratisk kontrol med et sådant system.

Risikoen for krig i Europa bør tilskynde EU's regeringer til at arbejde hen imod en klar politisk integrationsproces inden for rammerne af konferencen om Europas fremtid.

EU har sine værdier at forsvare og beskytte og et ansvar for at sikre den fred, som vi har sikret i Europa i de seneste 70 år.

En vigtig tid for civilsamfundet i Europa

af **Andris Gobiņš, medlem af EØSU, Letland**

Hver og en af os kan bidrage til, at vi hurtigere opnår en mere holdbar frihed. Her er nogle idéer til, hvordan det kan gøres - baseret på min erfaring med at vokse op i en flygtningefamilie i eksil og nu med arbejde i Letland.

1. Vi skal forstå vores mål og handle i overensstemmelse med dem.

Det er klart. Jo hurtigere Ukraine bliver befriet fuldt og helt fra den russiske besættelse og terror, jo færre mord, voldtægter og ødelæggelser og jo mindre tortur og lidelse vil der være. Og jo færre negative konsekvenser vil det have for resten af Europa.

Vi er nødt til at gøre, hvad der kræves (uanset hvad der kræves) for at hjælpe Ukraine med at vinde denne krig mod terror og redde fremtiden for EU og for Europa. Og ja, vi kan som civilsamfund bidrage til dette via pres på/diskussioner med vores beslutningstagere og gennem bedre handling og stærkere forbindelser til civilsamfundsorganisationerne.

2. Mulige krav fra civilsamfundet til regeringerne er:

- krav om handling fra politikernes side (herunder dem, der er medlem af din organisation eller venner af

den). Der skal leveres alle de våben, der er behov for, og der skal håndhæves fuldstændige og hårde sanktioner. Der er ikke plads til at tage den med ro. – Her er, hvad vi skal gøre:

- fastlæggelse af stærke foranstaltninger med henblik på at begrænse udbredelsen af og modvirke falske nyheder og manipulation – der er behov for stærkere EU-foranstaltninger
- udvikling af en freds-, genopretnings- og resiliensmekanisme for Ukraine og medlemsstaterne ved EU's østlige grænse, der skal gøre regionen til den mest stabile og velstående region i verden.

3. Mulige foranstaltninger i og for civilsamfundet omfatter:

- boykot af al import fra Rusland, herunder energi, og boykot af virksomheder, der fortsætter med at samarbejde med eller i Rusland, samt køb af ukrainske produkter. – Vi er nødt til at gøre mere på dette område
- deltagelse i uformelle netværk af fagforeninger, som nægter at læsse/losse russiske skibe osv., civilsamfundsorganisationer, som samarbejder med Ukraine eller hjælper landets flygtninge. – Lad os gribe til handling på alle disse områder!
- medtagelse af ukrainske emner og inddragelse af repræsentanter fra ukrainske organisationer i alle møder i jeres organisationer og netværk, ligesom vi har gjort det i EØSU's sektioner og på plenarforsamlingen. – Lad os fortsætte dette gode arbejde.

Konklusioner – Der må ikke være så meget som antydningen af en gevinst/fordel for den angribende part, Rusland. EU vil få mest ud af det, hvis Ukraine bliver en medlemsstat.

Som vi siger meget klart og tydeligt i vores beslutning, så mener EØSU, "at det er af største interesse for EU og det internationale samfund, at der ikke er nogen grænser, der bliver ændret med militære midler, og at den angribende part ikke opnår nogen fordele ved sine handlinger. Retsstatsprincippet skal respekteres, ikke den stærkestes rettigheder, og der skal betales fuld krigsskadeerstatning til Ukraine." Alt andet ville gøre stor skade på EU og verdensfreden og være forbundet med helt ubegribeligt store omkostninger, både menneskeligt og finansielt.

Jeg mener, at Ukraine skal og vil blive en fuldgyltig EU-medlemsstat meget snart. EU vil blive stærkere og, ja, også bedre med Ukraine som medlem. Og der hersker ingen tvivl om, at der er tilstrækkelig motivation til at gennemføre de reformer, der stadig er behov for i Ukraine, og hvor stor en positiv indflydelse det vil have på værdierne og de relaterede politikker i EU.

Civilsamfundsorganisationer står i øvrigt i spidsen for et initiativ i Letland om at plante solsikker i forbindelse med #UkraineSolidarity og #UkraineInTheEU den 9. maj, der er Europadagen. Vigtige EU-institutioner og andre vil deltage, så kom og vær med!

Redaktør

Ewa Haczyk-Plumley (editor-in-chief)
Daniela Marangoni (dm)

Bidragydere til denne udgave

Amalia Tsoumani (at)
Agata Berdys (ab)

Ewa Haczyk-Plumley (ehp)
Giorgia Battiato (gb)
Thomas Kersten (tk)

Koordinering

Agata Berdys (ab)
Katerina Serifi (ks)

Technical support
Bernhard Knoblach (bk)

Adresse

European Economic and Social Committee
Jacques Delors Building,
99 Rue Belliard,
B-1040 Brussels, Belgium
Tel. (+32 2) 546.94.76
Email: eescinfo@eesc.europa.eu

EØSU info udkommer ni gange om året i forbindelse med EØSU's plenarforsamlinger. EESC info er tilgængelig på 23 sprog.

EØSU info er ikke en officiel redegørelse for EØSU's arbejde. En sådan gives i EU-Tidende eller i andre af EØSU's udgivelser.

Gengivelse med kildehenvisning (EØSU info) er tilladt (med link til redaktøren).

05/2022